

ŁAŻĄCY (8) *part praes act*

łażący (7), **łażąc** (1) *BierEz*.

a jasne (w tym 1 r. błędne znakowanie).

sg m N łażący (4). ◇ A łażąc(e)go (1). ◇ f A łażąc (1) BierEz. ◇ n N łażąc(e) (2).

Sł stp s.v. łazić, Cn, Linde brak.

1. *Posuwający się przy pomocy wielu nóg leżąc ciałem na powierzchni, pełzający; reptilis Mącz, Calep; serpens Mącz; repens Calep (7) : Lew gdy żabę rzegocąc słyżał/ Wielkim ią żwierzęciem mniamał [...] Aże vżrzał żabę łażąc. Rozgniewał sie ná żabę vboğa BierEz 3v; Reptilis, Łażący. Hoc nomine vocantur, Wízyftko robáctwo łażące. Mącz 352b; Calep 914a [2 r.].*

W charakterystycznych połączeniach: łażące robactwo, zwierzę.

Wyrażenia: »wspak łażący« = rak (1): Retrogradum animal cancer, Wípák łażący. Mącz 354c.

»łażący po ziemi« (1): Serpens, serpentis, participium, Łażący mknący sie po ziemi/ też rozfzerzájący. Zámagájący sie. Mącz 388c.

2. *Przechodzący przez ciasne przejście, wkradający się do wnętrza; tu w przen (1) :*

Wyrażenie: »dziurą łażący [do czego]« = podstępnie się wkradający (1): Strzelzże sie moy miły Krześciáńki brácie tákiego páłterzá dzyurą łażącego do tey owczárniey Páná íwego RejPos 346v.

Synonimy: 1. czółgający się, mknący.

Cf ŁAZIĆ